

krete aftaler, hvorefter elværkerne havde pligt til at opføre nærmere angivne vindmøller på land. Det drejer sig om aftalen af 20. december 1985 og aftalen af 20. marts 1990. Da disse aftaler har samme karakter, som de senere udstedte påbud, er det fundet rigtigst at modtage disse under bestemmelsen.

Der findes i dag en række anlæg, hvor der fyres dels med biomasse omfattet af pålæg og dels med affald. Sådanne anlæg skal ikke modtage støtte efter § 59 a, men skal som øvrige affaldsforbrændingsanlæg hvile økonomisk i sig selv efter bestemmelsen i elforsyningslovens § 75, stk. 3.

Bestemmelsen i § 59 a, stk. 2, fastslår, at VE-elasticitet, som produceres på de anlæg, som opføres eller ombygges af elproduktionsvirksomhederne som følge af pålæg efter den tidligere gældende elforsyningslov, udelukkende er berettiget til støtte efter den foreslåede § 59 a. Denne elasticitet er således herudover hverken berettiget til økonomisk støtte efter øvrige bestemmelser i elforsyningsloven eller til støtte efter lov om elproduktionstilskud, jf. lovebekendtgørelse nr. 768 af 6. oktober 1997 med senere ændringer. Bestemmelserne i § 59 a, angiver således enhver form for støtte, som ydes til elasticitet produceret på disse anlæg.

Vindkraft

Bestemmelserne om økonomisk støtte til vindkraft-anlæg, der er omfattet af pålæg af 14. februar 1996 og var tilsluttet elnettet på tidspunktet for elforsyningslovens ikrafttræden, findes i forslaget til § 59 a, stk. 3. I forlængelse af kraftværksaftalen sikrer bestemmelsen en afregningspris på 60 øre pr. kWh. I kraftværksaftalen er det fastlagt, at denne støtte skal være midlertidig, og det forventes derfor, at miljø- og energiministerén efter det foreslåede § 59, stk. 11, vil beslutte, at støtten skal bortfalde senest, når kraftværksselskaberne har fået udbetalt den efter kraftværksaftalen fastlagte ydelse for produktion på miljøvenlige anlæg. Herefter vil disse anlæg udelukkende modtage et VE-bevis som økonomisk støtte til produktionen.

Landvindmøller omfattet af pålæg af 14. februar 1996, som er nettilsluttet efter 1. januar 2000, vil blive sikret et pristillæg, som sammen med den beregnede salgspris vil udgøre 33 øre pr. kWh, jf. stk. 4. Hertil ydes et VE-bevis for produktion på disse vindmøller. Denne støtte forudsættes ydet i 10 år fra møllens nettilslutning, hvorefter disse anlæg udelukkende vil modtage VE-bevis.

Ved vindkraftanlæg på havet i stk. 5, forstås vindkraftanlæg, som kræver tilladelse efter lovens § 16, for at kunne opføres. De vindkraftanlæg på havet, som

er omfattet af pålæg af 13. februar 1998 vil modtage et pristillæg, der sammen med den beregnede salgspris vil sikre producenten en pris på 35,3 øre pr. kWh. Det er forudsat, at denne støtte ydes for en produktion på anlæggene svarende til 42.000 fuldlasttimer. Ved produktion i en fuldlasttime forstås, produktion svarende til en times produktion med vindmøllens installerede effekt. Når fuldlasttimerationen er opbrugt, forventes dette pristillæg ophævet efter bestemmelsen i stk. 11. Herudover ydes et VE-bevis for elproduktionen på vindkraftanlæggene. Dette skal tildeles til havvindmøllerne, også efter at pristillægget bortfalder.

Såvel Europa-Kommissionen som de danske energimyndigheder arbejder for en afskaffelse af indfødningsstariffer såvel nationalt som over landegrænserne. Der findes imidlertid på nuværende tidspunkt i visse situationer en indfødningsstarif, som i gennemsnit ligger på 0,7 øre pr. kWh ved overføring af elasticitet til det overordnede elforsyningsnet. Indtil denne tarif er afskaffet, foreslås det, at VE-producenterne, som er omfattet af pålæg, kompenseres for denne tarif, jf. bestemmelsen i stk. 5. Ved udtrykket døgn-gennemsnit i bestemmelsen forstås et gennemsnit af denne tarifs størrelse i et driftdøgns 24 timer. Der kan aldrig ydes kompensation udover den faktiske tarif og aldrig en kompensation, der er større end gennemsnitligt 0,7 øre pr. kWh. i driftdøgns 24 timer. Har denne gennemsnitlige tarif i et driftdøgn således i gennemsnit ligget over 0,7 øre pr. kWh, ydes der ikke fuld kompensation for tariffen.

Visse vindkraftanlæg på havet nettilsluttet efter den 1. januar 2000 er opført for midler, som er henlagt efter den tidligere gældende elforsyningslov. Da investeringen således allerede er betalt af elforbrugerne, vil det ikke være rimeligt at yde disse anlæg et højt pristillæg. Disse anlæg er derfor alene berettiget til at modtage et VE-bevis, jf. stk. 6.

Biomasse

Biomassehandlingsplanen foreslås sikret gennemført ved, at elproduktionen får en garanteret salgspris på 30 øre pr. kWh samt et VE-bevis. Herudover ydes et individuelt udmålt tillæg til visse af de værker, som afbrænder biomasse.

Det er forudsat at disse pristillæg skal ydes for en periode på 10 år fra lovforslagets ikrafttræden. Derefter ydes udelukkende et VE-bevis for elproduktionen.

Det har været en forudsætning for de økonomiske vurderinger, som ligger bag forslaget, at kraftværkerne pga. afgiftsfordelen kan sælge varmen til en højere pris, uden at varmeforbrugerne skal betale ekstra for varmen.